

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **A. M. A A. M.**, nar. X
st. příslušnost Saúdská Arábie
t. č. pobytem Rehabilitační sanatorium Darkov a. s.
Čsl. Armády 2954/2, 733 12 Karviná - Hranice

proti
žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 30. 10. 2018 č. j. CPR-23945-2/ČJ-2018-930310-V241,
o správním vyhoštění

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 30. 10. 2018 č. j. CPR-23945-2/ČJ-2018-930310-V241 bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 12. 7. 2018, jímž bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, uloženo správní vyhoštění a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 5 měsíců.
2. Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí v zákonné lhůtě žalobu u zdejšího soudu, ve které poukázal na to, že je po vážné autonehodě na invalidním vozíku a je imobilní. V České republice podstupuje dlouhodobou rehabilitaci v Lázních Darkov Karviná na vlastní náklady a v této léčbě by rád pokračoval, neboť v případě vycestování a přerušení léčby by mohlo dojít k úplnému zastavení postupného zlepšování a následnému zhoršení jeho zdravotního stavu.
3. Žalovaná ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhovala její zamítnutí jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalované ze dne 30. 10. 2018 č. j. CPR-23945-2/ČJ-2018-930310-V241 a z připojeného správního spisu žalovaného správního orgánu téhož čísla jednacího, jakož i z připojeného správního spisu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č. j. KRPT-138333/ČJ-2018-070022 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí žalované (ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že:
 - podle záznamu ze dne 18. 6. 2018 byla v tento den v 10:00 hod. v Lázních Darkov v Karviné provedena policisty pobytová kontrola, při X a vízum č. X typu „C“, platné od 10. 5. 2018 do 10. 8. 2018 s délkou pobytu 30 dnů, s počtem vstupu „Multi“, vydané Velvyslanectvím České republiky v Rijádu. Na toto vízum přicestoval žalobce na území Schengenských států dne 12. 5. 2018 na letiště Praha – Ruzyně se svým bratrem jako doprovodem. Po příletu společně odcestovali do Lázní Darkov v Karviné, kde žalobce dne 12. 5. 2018 započal léčení ve formě komplexní balneorehabilitace, jelikož je po autonehodě upoután na invalidní vozík. Jeho bratr A. M. A.M. dne 20. 5. 2018 z České republiky odcestoval. Vízum žalobce opravňovalo k pobytu na území smluvních států Evropské unie do 10. 6. 2018. V době pobytu stanoveného vízem si další pobyt nelegalizoval a od 11. 6. 2018 pobývá na území smluvních států EU neoprávněně, bez platného víza nebo povolení k pobytu;
 - dne 18. 6. 2018 bylo vydáno rozhodnutí o zahájení správního řízení s žalobcem ve věci jeho správního vyhoštění z území členských států Evropské unie;

- dne 18. 6. 2018 byl s žalobcem sepsán protokol o výsledku jakožto účastníkem správního řízení o správním vyhoštění. Z tohoto protokolu krajský soud zjistil, že žalobce v podstatě vypověděl stejné informace, jaké jsou uvedeny v záznamu ze dne 18. 6. 2018. V České republice pobýval v roce 2016, kdy se léčil v Lázních Darkov v Karviné, a protože byla léčba dlouhá, propadlo mu vízum a bylo mu uděleno správní vyhoštění do roku 2017. Nyní v době platnosti víza nevycestoval, jelikož chce dokončit léčbu a poté odcestovat zpět do Saúdské Arábie. Na území České republiky žalobce nemá žádné společenské kulturní vazby ani ekonomické závazky;
 - ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky ze dne 18. 6. 2018, že vycestování žalobce do Saúdské Arábie je možné.
6. Správní spis správního orgánu I. stupně obsahuje dále záznam o seznámení žalobce s podklady řízení ze dne 12. 7. 2018 a rozhodnutí z téhož dne o udělení správního vyhoštění žalobci.
7. Součástí správního spisu žalované je odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie ze dne 12. 7. 2018 o správním vyhoštění. Žalobce v tomto odvolání uváděl, že v současné době podstupuje léčbu v Lázních Darkov v Karviné a jeho zdravotní stav mu nedovoluje vycestování do domovského státu, jelikož vyžaduje dlouhodobou rehabilitaci a obává se, že by se postupné zlepšování jeho zdravotního stavu přerušením již započaté rehabilitace zastavilo. Odkázal na lékařskou zprávu Lázní Darkov vystavenou MUDr. K. J. V odvolání se nelogicky uvádí, že žalobce je podával „prostřednictvím svého syna, který je zároveň jeho opatrovníkem“, a že léčení podstupuje po „vážné cévní mozkové příhodě“, což je v rozporu s obsahem správních spisů a nepochybně v důsledku nesprávné předlohy odvolání vyhotovené žalobci.
8. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na tři roky, pobýval-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn nebo bez platného oprávnění k pobytu.
9. Podle ust. § 174a téhož zákona, při posuzování přiměřenosti dopadu rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.
10. Shora uvedenými listinnými důkazy obsaženými ve správním spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce pobýval na území České republiky od 10. 5. 2018 bez víza, a že po tomto neměl žádným způsobem na

území České republiky legalizován svůj pobyt. Žalobce tuto skutečnost v průběhu správního řízení o vyhoštění ani nijak nepopíral. Za této situace správní orgán I. stupně nepochybil vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce ve smyslu shora citovaného ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Jak dále oba správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí uvedly, došlo u žalobce k porušení právní povinnosti pobývat na území ČR s platným vízem podle ust. § 103 odst. 1 písm. n) citovaného zákona, dle něhož je cizinec povinen pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a vízem. Z listinných dokladů také vyplynulo, že žalobce přicestoval na území členských států Evropské unie, konkrétně na letiště Praha – Ruzyně dne 12. 5. 2018 a ihned po příletu odcestoval do Lázní Darkov v Karviné. Žalobce přitom disponoval krátkodobým schengenským vízem platným od 10. 5. 2018 do 10. 8. 2018 s délkou pobytu 30 dnů. Po uplynutí platnosti tohoto víza vydaného Velvyslanectvím České republiky v Rijádu z území schengenského prostoru nevycestoval a v době od 11. 6. 2018 pobýval na území České republiky bez příslušného oprávnění. Krajský soud podotýká, že obsahem žaloby žalobce jsou zcela shodné důvody, jaké uváděl ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tedy potřebu pokračovat v rehabilitační léčbě v Lázních Darkov v Karviné. Bylo proto na něm, aby si zajistil a požádal o vízum v takovém rozsahu, aniž by došlo k překročení doby jeho pobytu na území státu Evropské unie. Krajský soud se v tomto směru zcela ztotožnil s odůvodněním žalované, že přicestování žalobce na území České republiky za účelem dlouhodobé rehabilitační léčby rozhodně není důvodem pro to, aby vědomě porušoval zákony České republiky tím, že zde pobýval bez platného víza a po datu 10. 8. 2018 nedisponoval žádným oprávněním k pobytu. Bylo totiž na žalobci, aby si předem ověřil potřebnou délku léčby a podle toho si zařídil povolení k dlouhodobému pobytu, čehož však nevyužil. Jestliže tak žalobce neučinil, dostal se sám svým zaviněním do situace, kdy porušil výše citovaná zákonná ustanovení. Krajský soud v tomto směru nemohl přihlídnout k žalobní námitce, že zdravotní stav žalobce vyžaduje dlouhodobou rehabilitaci, a že se obává, že by se postupné zlepšování jeho zdravotního stavu přerušením již započaté rehabilitace zastavilo. V průběhu správního řízení totiž nebylo ani namítáno, že by z hlediska zdravotního stavu byl žalobce neschopen transferu do země svého původu. Zároveň krajský soud podotýká, že ze samotné výpovědi žalobce učiněné před správním orgánem do protokolu o výsledku vyplynulo, že vydáním rozhodnutí o jeho správním vyhoštění nehrozí nepřiměřený zásah do jeho soukromého či rodinného života tak, jak to má na mysli ust. § 174a zákona o pobytu cizinců. Žalobce sám vypověděl, že na území České republiky nemá žádné společenské ani kulturní vazby ani ekonomické závazky, a že zde nemá žádné rodinné nebo příbuzenské vztahy.

11. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, přičemž rozhodl tímto rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
12. O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalované podle obsahu správního spisu žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 2. ledna 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce